Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*

The Strategies on Management of The Quality Assurance in Technical Colleges Under Office of The Vocational Education Commission

สาโรจน์ ขอจ่วนเตี๋ยว (Sarojn Kojuantiaw)**
สิรินธร สินจินดาวงศ์ (Sirinthorn Sinjindawong)***
ประภาส เกตุไทย (Prapart Katethai) ***

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการประกันคุณภาพ กำหนดกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพ และประเมินกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารและใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครู และนักเรียนนักศึกษา จำนวน 580 คน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 70 แห่ง ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) มีการได้มา 2 ขั้นตอน คือ สุ่มจำนวนตัวอย่างของวิทยาลัยเทคนิคในแต่ละภาค และสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนบุคลากรภายในวิทยาลัยเทคนิค สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) กำหนดกลยุทธ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 9 คน จัดทำร่างกลยุทธ์ ตรวจสอบกลยุทธ์ โดยการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน และประเมินกลยุทธ์ ด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 18 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค มี 4 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมขององค์การ ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการบริหาร และผลผลิต มีองค์ประกอบของการบริหารการประกันคุณภาพ 7 องค์ประกอบ 101 ตัวแปรสังเกตได้

กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เป้าหมาย กลยุทธ์เพื่อบรรลุเป้าหมาย กลไกดำเนินการ และตัวชี้วัด มีจำนวน 12 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทักษะอาชีพที่หลากหลายตามความต้องการของตลาดแรงงาน 2) สร้างเสริมภาพลักษณ์อาชีวะสร้าง

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

** นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม E-mail : ksarojn@hotmail.com

*** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์ และ ดร.ประภาส เกตุไทย

ชาติ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของสังคม 3) พัฒนาครู ให้เป็นมืออาชีพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา 4) พัฒนาและระดมทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ 5) ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมองค์การให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพ 6) ส่งเสริมการวางแผนบริหารการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วม 7) ส่งเสริมการจัดทำแผนงานให้สอดคล้อง รองรับการประกันคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับสากล 8) พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพ 9) สร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้ครบวงจรคุณภาพ 10) เร่งรัดติดตามตรวจสอบ พัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา 11) ติดตามผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ 12) สนับสนุนและต่อยอดความรู้ความสามารถผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

ผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค มีความสอดคล้องมากที่สุด รองลงมา ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความเหมาะสม ตามลำดับ

คำสำคัญ : กลยุทธ์การบริหาร การประกันคุณภาพ วิทยาลัยเทคนิค

ABSTRACT

This research on “The strategies on management of the quality assurance in technical colleges. Under the Office of Vocational Education Commission” has the objective of. Study the management of the quality assurance in technical colleges. Define the strategies of the quality assurance in technical colleges. And evaluate the strategies of the quality assurance in technical colleges. Under the Office of Vocational Education Commission.The methodology of the research Mixed (Mixed Method) analysis to study the documents and questionnaires. The sample consisted of 580 students, teachers, and students. from 70 technical colleges. Under the Office of Vocational Education Commission. Using stratified random sampling. There were two stages random sample of technical colleges in each region. And the random sample was selected based on the number of personnel in technical colleges. Stratified random sampling was used for 580 samples. The statistics used in this study is the frequency, percentage, average, standard deviation and exploratory factor analysis. Defining the strategies being used by interviewing 9 administrators and teachers that have been successful in the colleges. Drafting strategy Strategy Checklist The connoisseurship of 11 experts. Assessing the consistency, propriety, feasibility, And evaluated based strategy. Congruity Propriety Feasibility and Utility by 18 experts. Result of the study:

The management of the quality assurance in technical colleges has four sides : The colleges environment, input, the management process and output. There are 7 factors and 101 variables of management for the Quality system investigated.

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

The Strategies of the quality assurance in technical colleges comprises of 4 factors : Goal, Strategies to achieve goals, Mechanism of action and Indicators. There are 12 strategies 1) promote the teaching professional skills to fulfill the needs of the labor market 2) enhance the image of vocational building. To boost the confidence of society 3) provide professional development for teachers. To enhance its competitiveness in the field of education 4) development and resource mobilization. To support education effectively 5) support and promote culture as a culture of quality 6) promote management planning, quality assurance and participatory 7) Promote plan accordingly. Supports quality assurance standards required internationally 8) develop the capacity of personnel to perform quality assurance 9) Strengthening the implementation of a comprehensive quality assurance 10) intensive monitoring. Development and implementation of quality assurance of institutions according to standards of vocational education 11) Follow graduates Vocational continuing and 12) support and further vocational skills of graduates.

Results of Assessment Congruity Propriety Feasibility and Utility of the strategy developed. Overall, the average value is at the highest level. Considering that it was found. The strategies on management of the quality assurance in technical colleges is the most Congruity followed Utility Feasibility and Propriety

Keyword : Strategies on Management, Quality Assurance, Technical Colleges

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศไทย รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการศึกษามาโดยตลอด มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือ สอศ. มีหน้าที่ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและนักเทคโนโลยี โดยมีวิทยาลัยเทคนิคเป็นสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 120 แห่ง หรือร้อยละ 28.57 ของจำนวนสถานศึกษาทั้งหมด 420 แห่ง แต่มีนักเรียนนักศึกษามาก ถึงเกือบครึ่งของนักศึกษาทั้งระบบ ในปีการศึกษา 2556 มีจำนวน 313,701 คน หรือร้อยละ 48.06 จากจำนวนทั้งหมด 652,788 คน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของประเทศที่มีความต้องการ แรงงานด้านอุตสาหกรรมจำนวนมาก (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา, 2557)

วิทยาลัยเทคนิคเป็นสถานศึกษาช่างอุตสาหกรรม มีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญ แต่ผลจากการจัดการศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายทั้งปริมาณและคุณภาพ มีการผลิตกำลังคนไม่เพียงพอ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา หรือ V-NET ในระดับ ปวช.3 วิชาสมรรถนะพื้นฐานและการเรียนรู้ในระดับประเทศ มีผลคะแนนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนมีความแตกต่างกันมาก นอกจากนี้ยังพบว่าในรายวิชาสมรรถนะวิชาชีพประเภทวิชา

อุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือกล และสาขาวิชาการก่อสร้างมีผลการเรียนรู้อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นักศึกษาที่สอบวิชาสมรรถนะพื้นฐานประยุกต์ วิชาสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้ วิชาสมรรถนะ พื้นฐานวิชาชีพ รวมทุกสมรรถนะมีผลการเรียนรู้อยู่ในระดับต่ำ และมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันมากเช่นกัน และจากสรุปผลการประเมินคุณภาพรอบสาม วิทยาลัยเทคนิคมีผลการประเมินระดับดีมากร้อยละ 15.84 หรือ 16 แห่ง จากจำนวนวิทยาลัยเทคนิคที่เข้ารับการประเมิน ทั้งหมด 101 แห่ง (สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา, 2556)

ดังที่กล่าวมา วิทยาลัยเทคนิค มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาไม่น่าพึงพอใจ ส่งผลทำให้คุณภาพของผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ มีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ขาดคุณลักษณะด้านความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็น ส่งผลกระทบต่อการผลิตกำลังคน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ การที่จะพัฒนาวิทยาลัย เทคนิคให้มีคุณภาพผู้บริหารจะต้องมีกลยุทธ์ในการบริหารจัดการด้านคุณภาพที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เรื่องกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค เพื่อมาจัดทำกลยุทธ์ให้สามารถนำไปใช้ในการบริหารการประกันคุณภาพได้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามภารกิจอย่างมีคุณภาพต่อไป

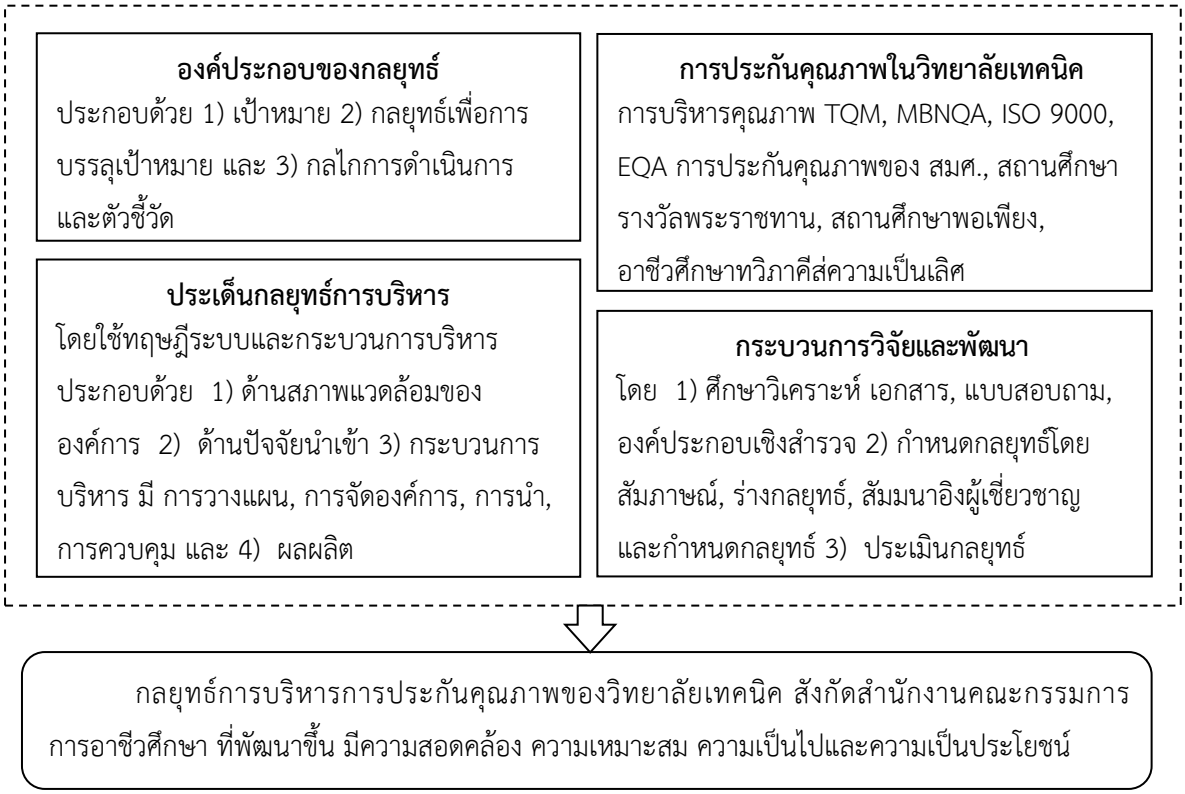
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะ กรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วย แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์ องค์ประกอบของกลยุทธ์ แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา บริบทการบริหารการประกันคุณภาพในวิทยาลัยเทคนิค แนวทางการบริหารการประกันคุณภาพในวิทยาลัยเทคนิค จากผลงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีระบบและกระบวนการบริหาร นำมาปรับใช้กำหนดกรอบแนวคิด และสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย รายละเอียดดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4.ขอบเขตของการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหาร จำนวน 556 คน ครู จำนวน 11,575 คน และนักเรียนนักศึกษา จำนวน 305,455 คน รวมทั้งสิ้น 317,586 คน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในปีการศึกษา 2557 ทั้ง 120 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหาร จำนวน 140 คน ครู จำนวน 140 คน และนักเรียนนักศึกษา จำนวน 300 คน รวมทั้งสิ้น 580 คน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 70 แห่ง การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้างานประกันคุณภาพ จำนวน 3 สถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 9 คน ของวิทยาลัยเทคนิค ที่มีผลการประเมินระดับดีมาก จากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้จัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ผู้ร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ เป็นนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนากลยุทธ์ และด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ตรวจสอบร่างกลยุทธ์ จำนวน 11 คน

4. การประเมินกลยุทธ์ โดยการใช้แบบประเมิน

ผู้ประเมินกลยุทธ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ด้านกลยุทธ์ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 18 คน

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยสถานภาพทั่วไป สอบถามเกี่ยวกับการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัย เทคนิค เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท (Likert' Scale Type) แบ่งออกเป็น 7 ด้าน 147 ประเด็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ หาคุณภาพของเครื่องมือโดยปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) คำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกรายการ ปรากฏข้อคำถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน นำข้อมูลมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Lee, 2005) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.944 ผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามที่มีความหมายซ้ำๆ กัน หรือข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ต่ำกว่า 0.3 ออกเหลือข้อคำถาม 110 ประเด็น ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์และแจกในการประชุมสัมมนาผู้บริหาร ให้กับผู้บริหาร ครู และนักเรียนนักศึกษา ตามสถานศึกษาต่างๆ รวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด 537 ชุด แบบสัมภาษณ์ใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบแนวคำถามล่วงหน้าและเตรียมการตอบ นัดหมายและดำเนินการสัมภาษณ์ รวมแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด 9 ชุด และแบบประเมินกลยุทธ์ใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์และส่งด้วยตัวเอง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสถานภาพทั่วไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) จากข้อมูลผู้บริหารและครู ที่ตอบแบบสอบถาม โดยการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการองค์ประกอบหลัก และหมุนแกนองค์ประกอบแบบมุมฉากด้วยวิธีแวริแมกซ์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window

2. การกำหนดกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำร่างกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผลจากการสัมภาษณ์ ผลการตรวจสอบร่างกลยุทธ์ จากการจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ตาม

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

ประเด็นในการตรวจสอบ นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค ต่อไป

3. การประเมินกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค วิเคราะห์แบบประเมินกลยุทธ์โดยนักวิชาการ ด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

5. ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากแบบสอบถามมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมพบว่า ผู้บริหาร ครู และนักเรียนนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้บริหาร ครู มีความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ตามผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ได้องค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบ รายละเอียดดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการเปรียบเทียบผลการสังเคราะห์เอกสาร กับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA)

ระบบการบริหาร	ผลจากการสังเคราะห์เอกสาร	ผลจากการวิเคราะห์ EFA
ด้านที่ 1 สภาพแวดล้อมขององค์การ	1) เศรษฐกิจ, สังคมและวัฒนธรรม, เทคโนโลยี และผู้รับบริการ	1) เศรษฐกิจ และผู้รับบริการ
ด้านที่ 2 ปัจจัยนำเข้า (Input)	2) ผู้เรียน, ครูและบุคลากร, การจัดการเรียนการสอน, ทรัพยากร และวัฒนธรรมภายในองค์การ	2) การจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้, ผู้สอน, เทคโนโลยี 3) ทรัพยากรและวัฒนธรรมองค์การ
ด้านที่ 3 กระบวนการบริหาร (Process)	3) การวางแผน : กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย วิเคราะห์ กำหนด กลยุทธ์ , จัดทำแผนงบประมาณ, จัดเตรียมเครื่องมือ 4)การจัดองค์การ : แบ่งงาน สร้างทีม มอบอำนาจ, จัดระบบโครงสร้าง เครือข่าย, ร่วมมือ, พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 5)การนำ : บุคลิกภาพ ภาวะผู้นำ บ พัฒนาครู นิเทศ ฝึกอบรม,สื่อสาร ให้โอกาส ลดความขัดแย้ง, การเงิน งบประมาณ และความเสี่ยง 6)การควบคุม : การกำหนดมาตรฐานประกันคุณภาพ, การวัดผล ประเมินผล ติดตามตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง สรุปผล	4) การวางแผน : วิเคราะห์, จัดทำแผนงบประมาณ, กำหนดกลยุทธ์ทางเลือก และ กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย 5) การจัดองค์การ : จัดระบบโครงสร้างกลุ่มงานเครือข่ายเอกภาพการประสานงาน ร่วมมือร่วมใจ 6) การนำและการควบคุม : ประเมินติดตามตรวจสอบ ปรับปรุง สรุป, พัฒนาครูนิเทศฝึกอบรม,บุคลิกภาพภาวะผู้นำ ,พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการกำหนดมาตรฐานประกันคุณภาพ
ด้านที่ 4 (ผลผลิต (Output)	7) คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา และความสำเร็จของสถานศึกษา	7) คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา และความสำเร็จของสถานศึกษา

1. **ด้านสภาพแวดล้อมขององค์การ** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 4 ตัวแปร 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรที่สำคัญคือ1) สถานศึกษานำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเผยแพร่ และบูรณาการ ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และ 2) ด้านผู้รับบริการ ตัวแปรที่สำคัญคือ มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

2. **ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)** ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 **ด้านปัจจัยนำเข้า การจัดการเรียนการสอน** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 14 ตัวแปร 3 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวแปรที่สำคัญคือ เน้นให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติงาน เรียนรู้จากประสบการณ์จริงเพื่อสร้างทักษะ ทั้งในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่การประกอบอาชีพ 2) ด้านผู้สอน ตัวแปรที่สำคัญคือ ครูมีความรู้ วิทยฐานะ สมรรถนะหลากหลาย มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สามารถสอนได้หลายระดับทั้ง ปวช. ปวส. ปริญญาตรี และระยะสั้น และ 3) ด้านเทคโนโลยี ตัวแปรที่สำคัญคือ มีการเลือกใช้สื่อการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ด้วยระบบการเรียนการสอนบนเว็บไซท์และอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ

2.2 **ด้านปัจจัยนำเข้า ทรัพยากรและวัฒนธรรมองค์การ** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 8 ตัวแปร 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ทรัพยากร ตัวแปรที่สำคัญคือ มีเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ ที่มีความพร้อม และ 2) วัฒนธรรมภายในองค์การ ตัวแปรที่สำคัญคือ มีแนวทางการสื่อสาร ประสานงานภายในและทีมงานที่มีอิสระ เรียบง่ายและมีประสิทธิภาพ

3. **กระบวนการบริหาร** ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 **กระบวนการบริหาร การวางแผน** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 16 ตัวแปร 4 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านวิเคราะห์ กำหนดสมมติฐานตามอัตลักษณ์ ตัวแปรที่สำคัญคือ จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องพันธกิจ อัตลักษณ์ของสถานศึกษา 2) ด้านจัดทำแผนงบประมาณ ตัวแปรที่สำคัญคือ วางนโยบายด้านงบประมาณและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อเสนอแนะการประกันคุณภาพ 3) ด้านกำหนดกลยุทธ์ ค้นหา เลือกทางเลือก ตัวแปรที่สำคัญคือ ผู้บริหารมีการมอบหมายงาน ตามแผนงานประกันคุณภาพ อย่างชัดเจนและเหมาะสม และ 4) ด้านกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวแปรที่สำคัญคือ มีแผนงาน โครงการสอดคล้องกับ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ ของสถานศึกษาครบถ้วน เป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา

3.2 **กระบวนการบริหาร การจัดองค์การ** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 7 ตัวแปร 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านจัดระบบโครงสร้างกลุ่มงานเครือข่าย ตัวแปรที่สำคัญคือ จัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบการศึกษาทางไกล และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ และ 2) ด้านเอกภาพการประสานงาน ร่วมมือร่วมใจ ตัวแปรที่สำคัญคือ มีการประสานงานทำความร่วมมือกับชุมชนเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

3.3 **ด้านกระบวนการบริหาร การนำและการควบคุม** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 36 ตัวแปร 5 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านการประเมินติดตามตรวจสอบ ปรับปรุง สรุปผล ตัวแปรที่สำคัญคือ การประเมินผล และนำผลการจัดกิจกรรมที่สนับสนุน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ทั้งทางตรงและทางอ้อมมาใช้ปรับปรุง

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

การทำงาน 2) ด้านพัฒนาครูบุคลากร นิเทศ ฝึกอบรม ตัวแปรที่สำคัญคือ มีการนิเทศ กำกับติดตามผู้เรียนในสถานประกอบการที่มีความร่วมมือ ในการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพ 3) ด้านบุคลิกภาพ ภาวะผู้นำ บริหารเครือข่าย ตัวแปรที่สำคัญคือ ผู้บริหารมีองค์ความรู้การจัดการความรู้ เป็นกลยุทธ์สำหรับการเปลี่ยนแปลงขององค์การ มีวิสัยทัศน์ ที่จะทำให้เกิด คุณธรรมและการจูงใจ มีความเชื่อถือในผู้ร่วมงาน 4) ด้านพัฒนาประยุกต์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวแปรที่สำคัญคือ การพัฒนาเทคโนโลยี โดยระบบอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ต่อการบริหารและการเรียนการสอน และ 5) ด้านการกำหนดมาตรฐาน ประกันคุณภาพ ตัวแปรที่สำคัญคือ กำหนดมาตรฐาน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ที่เหมาะสมและทันสมัย

4. **ด้านผลผลิต (Output)** บ่งชี้ด้วยตัวแปร 16 ตัวแปร 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตัวแปรที่สำคัญคือ ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและ 2) ด้านความสำเร็จของสถานศึกษา ตัวแปรที่สำคัญคือ ผู้สำเร็จการศึกษา มีโอกาสศึกษาต่อเพื่อพัฒนาตนเองมากขึ้น

2. ผลการกำหนดกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค มีขั้นตอนการยกร่างจากผลการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร ผลการสัมภาษณ์ ผลจากแบบสอบถาม ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ มายกร่างตามกรอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เป้าหมาย กลยุทธ์เพื่อบรรลุเป้าหมาย กลไกการดำเนินการ และตัวชี้วัด จากนั้นได้จัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ ได้ผลการตรวจสอบและวิพากษ์ร่างกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 14 คน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเป็นกลยุทธ์ให้มีความสอดคล้องและความเหมาะสมยิ่งขึ้น จำนวน 12 กลยุทธ์ ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทักษะอาชีพที่หลากหลายตามความต้องการของตลาดแรงงาน กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ การจัดแนะแนวผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมกันผลักดันให้เลือกเรียนตรงความต้องการ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสนองความต้องการของตลาดแรงงานไทยและอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเสริมภาพลักษณ์อาชีวะสร้างชาติ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของสังคม กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ การสนับสนุนการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เรียนในสาขาที่ขาดแคลน และกิจกรรมอาชีวะสร้างชาติ การให้บริการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครู ให้เป็นมืออาชีพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ พัฒนาครูให้สอนแบบ Mini English Program หรือ English Program ให้ครูเข้ารับการอบรมด้านการวัดและประเมินผล นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาการเรียนการสอน หรือเป็นวิทยากร จัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งสู่ทักษะฝีมือแรงงานระดับนานาชาติ (World Skill) จัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคี และจัดการเรียนการสอน แบบ Project Based Learning

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและระดมทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ จัดให้มีการแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการระดมทรัพยากร สร้างแรงจูงใจ ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ให้การสนับสนุนทรัพยากร จัดหาสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมและฐานข้อมูลด้านอาชีพ และจัดอบรมครูให้สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาชีพสมัยใหม่

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมองค์การให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพ กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ การสื่อสารในองค์การ ให้มีการประสานงานภายในและมีทีมงานที่มีคุณภาพ ปลูกฝังจิตสำนึก ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการวางแผนบริหารการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วม กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ กิจกรรมสร้างความสำคัญของการวางแผนการบริหารการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วม จัดทำคู่มือสร้างความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนประกันคุณภาพ จัดกิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะการบริหารการประกันคุณภาพ และจัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารการประกันคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการจัดทำแผนงานให้สอดคล้อง รองรับการประกันคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับสากล กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ นำผลการประเมินประจำปีมาเป็นข้อมูลการวางแผนการประกันคุณภาพ จัดทำแผนงานโครงการให้สอดคล้องรองรับมาตรฐานการศึกษาระดับสากล เช่น APACC

กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพ กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ จัดโครงสร้างการบริหารให้ยืดหยุ่น กำหนดบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมและชัดเจน กำหนดบทบาทของเครือข่าย จัดอบรมให้มีความรู้ระบบการประกันคุณภาพ การเก็บข้อมูลด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม จัดกิจกรรมบริการวิชาชีพ และกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

กลยุทธ์ที่ 9 สร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้ครบวงจรคุณภาพ กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ จัดอบรมให้ความรู้การบริหารจัดการด้านการเงิน งบประมาณ พัสดุและการบริหารความเสี่ยง สร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรเป็นมืออาชีพ นำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ มาวางแผนการรับสมัครผู้เรียน การติดตามผู้สำเร็จการศึกษา และการมีงานทำ

กลยุทธ์ที่ 10 เร่งรัดติดตามตรวจสอบการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ การประชุม สรุปผลการประกันคุณภาพ ก่อนปิดภาคการศึกษา และการประชุมวางแผนเตรียมการการประเมินคุณภาพภายใน ก่อนเปิดภาคการศึกษา จัดระบบพัฒนาปรับปรุงตามตัวบ่งชี้ให้อยู่ในระดับดีมากทุกตัวบ่งชี้ สร้าง จัดทำเครื่องมือตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

กลยุทธ์ที่ 11 ติดตามผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ ติดตาม สำรวจผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 12 สนับสนุนและต่อยอดความรู้ความสามารถผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา กลไกการดำเนินการที่สำคัญ คือ จัดโครงการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้มีความรู้และมีทักษะอาชีพที่หลากหลายเพิ่มขึ้น แบบ multi skill

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การประเมินกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมิน จากผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้อง

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

และความเป็นประโยชน์ พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพ มีความสอดคล้องมากที่สุด รองลงมา ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความเหมาะสม ตามลำดับ

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลตามผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการวิเคราะห์เอกสาร และจากแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาการบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1.1 **ด้านสภาพแวดล้อมขององค์การ** พบว่า สภาพการบริหารการประกันคุณภาพ ในการพัฒนาผู้เรียน ได้ให้การสนับสนุนเงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ปกครองมีความต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านวิชาชีพ และศึกษาต่อระดับปริญญาตรีก่อนจึงจะทำงาน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2551) ที่ได้อ้างถึงพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 ว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง การศึกษาในด้านวิชาชีพ สำหรับประชาชน วัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและ ความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการบริหาร

1.2 **ด้านปัจจัยนำเข้า การจัดการเรียนการสอน** พบว่า ให้ผู้เรียนมีทักษะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์จริงได้ฝึกปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ บูรณาการความรู้เพื่อสร้างทักษะประสบการณ์สู่การปฏิบัติ และมีผลงานเป็นรูปธรรม ครูมีความรู้ มีวิทยฐานะ สมรรถนะหลากหลาย เป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ /การวิจัย /นวัตกรรม /สิ่งประดิษฐ์สร้างสรรค์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Manfred & Jennifer (2004) ที่ได้ให้ทัศนะไว้ว่า คุณภาพผู้เรียน และทักษะความสามารถทางอาชีพ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูและครูฝึก ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน และผลการสรุปของวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี (2557) ที่ได้สรุปผล ไว้ว่า การวางแผนที่ดีในการจัดส่งผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เข้าฝึกปฏิบัติงานจริงได้รับการนิเทศจากครูฝึกในสถานประกอบการ และจัดให้มีการสอนเสริมในรายวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

1.3 **ด้านปัจจัยนำเข้า ทรัพยากรและวัฒนธรรมองค์การ** พบว่า มีการใช้ทรัพยากรที่ได้รับการสนับสนุนอย่างคุ้มค่า เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ มีความพร้อม มีทีมงานที่มีอิสระเรียบง่ายและมีประสิทธิภาพ การยอมรับในวิสัยทัศน์ขององค์การร่วมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา(2552) ที่ส่งเสริมให้มีการพัฒนาอาคารสถานที่ห้องเรียนห้องปฏิบัติการโรงฝึกงานให้เหมาะสมทั้งทางด้านบรรยากาศความสะอาดและศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรให้เป็นสถานที่สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ และสถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ของสังคม และสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ(2555)ได้ระบุว่า การปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้าง ความเป็นพลเมืองไทย

และ พลโลก ด้วยการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ระบอบประชาธิปไตยศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกีฬาและนันทนาการ

1.4 **ด้านกระบวนการบริหาร การวางแผน** พบว่า มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้อง พันธกิจ อัตลักษณ์ของสถานศึกษา มีแผนปฏิบัติการการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ หรืองานวิจัย จัดทำแผนการใช้งบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษามีการมอบหมายงานตามแผนอย่างชัดเจนและเหมาะสม แผนงาน/โครงการสอดคล้องกับ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Altahayneh (2014) ที่พบว่า การดำเนินการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) ต้องให้ครอบคลุม ในมิติของความรับผิดชอบในการจัดการระดับสูง มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สงวน หอกคำ (2556) ที่พบว่าสถานศึกษามีการวางแผนจัดงบประมาณอย่างเป็นระบบ มีแผนงบประมาณและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับปรัชญา เป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา

1.5 **ด้านกระบวนการบริหาร การจัดองค์การ** มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบการศึกษาทางไกล และแหล่งเรียนรู้ ระบบเครือข่าย การประสานงานทำความร่วมมือกับชุมชนเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ Kaufman & Zahn (1993) ที่พบว่า ปัจจัยสำคัญในการนำการบริหารคุณภาพไปสู่ความสำเร็จ เป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคล ได้แก่ บุคลากรทุกฝ่ายตั้งแต่ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครองต้องปฏิบัติงานในทีมเดียวกัน มีความเป็นหนึ่งเดียวโดยมีคุณภาพเป็นเป้าหมายของความสำเร็จ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภาส เกตุไทย (2556) ที่พบว่า ปัจจัยด้านโอกาส คือ ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาของสถานศึกษา

1.6 **ด้านกระบวนการบริหาร การนำและควบคุม** พบว่า มีการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการเงิน งบประมาณและการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน ผู้บริหารมีองค์ความรู้การจัดการความรู้ มีวิสัยทัศน์ที่จะทำให้เกิด คุณธรรมและการจูงใจ มีโครงสร้างบริหารจัดการภายในแบบมีส่วนร่วม มีระบบเครือข่ายส่งเสริมองค์ความรู้ให้ชุมชนพัฒนาผลงานสิ่งประดิษฐ์เพื่อใช้ประโยชน์ในชุมชน สอดคล้องกับแนวคิดของ DuBrin (**1**994) ที่กล่าวว่า การควบคุมเป็นกระบวนการที่ทำให้แน่ใจได้ว่าองค์การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ หรือมีวิธีการและกลไกที่ใช้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าพฤติกรรมและผลการปฏิบัติงานดำเนินตามวัตถุประสงค์ แนวคิดของ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2556) ที่ได้สรุปผลไว้ว่า ควรทำความร่วมมือกับสถานประกอบการให้ผู้เรียนเข้าฝึกปฏิบัติจริง ผลการวิจัยของวันเพ็ญ บุรีสูงเนิน(2552) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร คือ ผู้บริหารมีองค์ความรู้ จัดการความรู้ มีภาวะผู้นำ มีการบริหารจัดการภายในแบบมีส่วนร่วม

1.7 **ด้านผลผลิต** พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ มีความรู้ มีทักษะและคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ สถานประกอบการให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาเป็นแหล่งฝึกปฏิบัติงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ เฉลียว อยู่สีมารักษ์ (2556) ที่ได้ให้ทัศนะไว้ว่าควรมุ่งเน้นให้เรียนรู้จากการปฏิบัติให้มากขึ้นและลดการเรียนทฤษฎี ให้มีโครงการการช่วยเหลือสังคม เพื่อให้ชุมชนมองภาพลักษณ์การอาชีวศึกษาดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีรวุฒิ บุณยโสภณ (2553) ที่พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพตามความต้องการของสังคม ชุมชน สถานประกอบการ และส่งผลให้สถานศึกษามีชื่อเสียง ทำให้กระบวนการเรียนเกิดคุณภาพ บรรลุถึงคุณภาพโดยรวม

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

2. ผลการกำหนดกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กลยุทธ์ที่กำหนดได้ มีจำนวน 12 กลยุทธ์ อภิปรายผลได้ต่อไปดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทักษะอาชีพที่หลากหลายตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการจัดแนะแนวผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมกันผลักดันให้เลือกเรียนตรงความต้องการ การจัดหลักสูตรให้ตรงความต้องการของตลาดแรงงานไทยและอาเซียน สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ที่ได้สรุปว่า การจัดหลักสูตรอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี ให้ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน เพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเน้นความร่วมมือกับสถานประกอบการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีรวุฒิ บุณยโสภณ (2553) ที่พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดคุณภาพตามความต้องการ และความพึงพอใจสูงสุดของสังคม ชุมชน สถานประกอบการ ผู้ปกครอง ลูกค้าเป็นหลัก มีความร่วมมือในการกำหนดหลักสูตรตามความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเสริมภาพลักษณ์อาชีวะสร้างชาติ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของสังคม โดยสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เรียนในสาขาที่ขาดแคลน และกิจกรรมอาชีวะสร้างชาติ การให้บริการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2557a) ที่กล่าวว่า แรงงานฝีมือที่มีอยู่ประสบปัญหาด้านคุณภาพซึ่งไม่สามารถสนองตอบความต้องการของสถานประกอบการ แรงงานใหม่ต้องได้รับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงานจริง คุณภาพของอาชีวศึกษาไทยถดถอยลงทุกวัน ปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทส่งผลต่อภาพลักษณ์การเรียนสายอาชีพ กลยุทธ์สร้างเสริมภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ จึงเป็นแนวทางที่น่าสนใจ และทำให้มีผู้มาเรียนอาชีวศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เฉลียว อยู่สีมารักษ์ (2556) ที่ได้กล่าวว่า ควรส่งเสริมให้เรียนในสาขาวิชาที่ตลาดขาดแคลน มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกๆ 2 ปี ให้มีโครงการการช่วยเหลือสังคม เพื่อให้มีภาพลักษณ์การอาชีวศึกษาดีขึ้น ต้องเสริมภาษาที่ 2 เช่น ภาษาจีน หรือญี่ปุ่น ต้องการแรงงานที่ชำนาญด้านภาษา

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครู ให้เป็นมืออาชีพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา โดยการวางแผนพัฒนาการสอนแบบ Mini English Program หรือ English Program ให้ครูเข้ารับการอบรม ตามสาขาวิชาชีพ ด้านการวัดและประเมินผล นวัตกรรมและเทคโนโลยี มีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นวิทยากรจัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งสู่ทักษะฝีมือแรงงานระดับนานาชาติ (World Skill) มีระบบทวิภาคี และสอนแบบ Project Based Learning สอดคล้องกับแนวคิดของ Manfred & Jennifer (2004) ที่ได้ให้ทัศนะการอาชีวศึกษาในอนาคตไว้ว่า ต้องส่งเสริมทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนเพิ่มขึ้น พัฒนาความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพผู้เรียน ความสามารถทางอาชีพขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูและครูฝึก กระบวนการเรียนการสอน และเทคนิคการสอน ความทันสมัยของเครื่องมือและวัสดุฝึก การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555) เตรียมผู้เรียนสู่การเป็นประชาคม ASEAN โดยการเพิ่มจำนวนสถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP)

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและระดมทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการระดมทรัพยากร สร้างแรงจูงใจ ยกย่อง เชิดชูเกียรติผู้ให้การสนับสนุน จัดหาสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมและฐานข้อมูลด้านอาชีพ จัดการอบรมครูให้สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาชีพ

สมัยใหม่ได้ สอดคล้องกับแนวทางของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2552) ที่ได้กำหนด ให้มีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วม ระดมทรัพยากร กำหนดการได้รับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขัตติยา ด้วงสำราญ(2552) ที่ได้เสนอว่า สถานศึกษาขนาดเล็กต้องมีการระดมทรัพยากรทางการศึกษา เพราะขาดแคลนงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมองค์การให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพ โดยการสื่อสาร การประสานงานภายในและมีทีมงานที่มีคุณภาพ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2557b) กล่าวถึงการทำงานแบบราชการ มักยึดกฎระเบียบตายตัวขาดความยืดหยุ่น ผู้บริหารการศึกษาและครูที่ไม่ยอมปรับตัว ขาดวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทำให้เป็นอุปสรรค และสอดคล้องกับแนวคิดของ ธีรวุฒิ บุณยโสภณ (2553) ที่กล่าวว่า ระบบราชการ อุปสรรคจากความล่าช้าในการประสานงาน ครูไม่ยอมปรับตัว สังคมไทยมีเงื่อนไขทางวัฒนธรรมหลายประการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริมนต์ นฤมลสิริ (2555) ที่พบว่า วัฒนธรรมการประกันคุณภาพที่แท้จริงจะต้องปรับปรุงบนพื้นฐานวัฒนธรรมที่มีอย่างเหมาะสม ต้องเข้าใจวัฒนธรรมขององค์การ ควรเตรียมบุคลากรที่จะดำเนินตามแผนกลยุทธ์มากกว่าผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนเอกสาร เพราะการเขียนเอกสารไม่ใช่การประกันคุณภาพ และไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างด้านคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการวางแผนบริหารการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วม โดยการ ประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญ จัดทำคู่มือสร้างความรู้ ความเข้าใจ จัดกิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะ และจัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารการประกันคุณภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา (2556) ที่ได้สรุปว่าการสร้างความตระหนักให้ครูจัดการเรียนการสอนและวัดผลประเมินผลให้ตรงและครบถ้วนตามมาตรฐานรายวิชา มีมาตรการเสริมแรง เช่น เกียรติบัตร ให้รางวัล จัดหาช่องทางเผยแพร่ความรู้หรือผลงานทางวิชาการและงานที่เกี่ยวข้องกับครูและบุคลากรทางการ และผลการวิจัยของ สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ (2553) ที่ได้สรุปว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ปรับปรุงการดำเนินงานโดยการพัฒนาครู รองลงมาคือการคิดค้นวิธีการพัฒนาผู้เรียนด้วยวิธีการแนวใหม่ วิธีการที่ใช้ในการพัฒนาครู ใช้วิธีการอบรม นอกนั้นใช้วิธีการใช้เทคโนโลยีช่วยสอน ใช้วิทยากร ส่วนด้านวิธีการพัฒนาการบริหารจัดการใช้วิธีการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการจัดทำแผนงานให้สอดคล้อง รองรับการประกันคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับสากล โดยการนำผลการประเมินคุณภาพมาเป็นข้อมูลการวางแผนจัดทำแผนงานโครงการให้สอดคล้องรองรับมาตรฐานสากล เช่น APACC สอดคล้องกับแนวคิดของ เนตร์พัณณา ยาวิราช (2552) และวรนารถ แสงมณี (2553) ที่ได้ให้ความสำคัญการวางแผนกลยุทธ์ การพัฒนาทิศทางกลยุทธ์ขององค์การ และแนวคิดของ Murgatroyd & Morgan (1994) ที่ได้ระบุว่าการประกันคุณภาพการศึกษาจะประกอบด้วยการตรวจสอบและทบทวน (Audit and Review) การทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐาน และการประเมินคุณภาพการศึกษา และสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(2555) ที่ได้กำหนดภารกิจการขับเคลื่อนนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล โดยยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ สร้างความเข้มแข็งการประกันคุณภาพ และเตรียมพร้อมรับการประเมินระดับสากล

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพ โดยจัดโครงสร้างการบริหารให้ยืดหยุ่น กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากร เครือข่าย ให้เหมาะสมและชัดเจน จัดอบรมบุคลากรให้มีความรู้ระบบการประกันคุณภาพ การเก็บข้อมูลด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการประเมิน การนิเทศสถานศึกษา จัดให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมบริการวิชาชีพ และกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริมนต์ นฤมลสิริ (2555) ที่พบว่า ผู้นำการประกันคุณภาพ ที่เข้าใจงานในองค์การเป็นอย่างดี มีทักษะส่วนบุคคลสูง มีทีมงานที่ทันสมัย มีกลไกการทำงานเป็นทีม และมีความสามารถจะช่วยให้การดำเนินการประกันคุณภาพประสบความสำเร็จ เป็นผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์จะทำให้เกิดคุณธรรมและการจูงใจ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจันทร เพชรบูรณ์ (2555) ที่พบว่า ต้องการพัฒนาให้เห็นความสำคัญของการประเมินคุณภาพภายใน มีกลยุทธ์เพิ่มศักยภาพของบุคลากรในด้านการประกันคุณภาพ กลยุทธ์ปรับวิธีการทำงานโดยเชื่อมโยงงานประจำกับงานประกันคุณภาพภายใน

กลยุทธ์ที่ 9 สร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานการประกันคุณภาพให้ครบวงจรคุณภาพ โดย จัดอบรมให้ความรู้การบริหารจัดการด้านการเงิน งบประมาณ พัสดุและการบริหารความเสี่ยง สร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรเป็นมืออาชีพ ในการจัดการศึกษา นำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ มาวางแผนการรับสมัครผู้เรียน การติดตามผู้สำเร็จการศึกษา และการมีงานทำ สอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2549) ที่ระบุว่าการดำเนินงานการประเมินคุณภาพภายใน ควรใช้หลักการบริหารเชิงระบบ เช่น วงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) เป็นเครื่องมือในการประเมิน และสอดคล้องกับ สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา (2556) ที่ได้สรุปว่า การสร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกฝ่ายมีระบบติดตามประเมินผลตามวงจรคุณภาพ PDCA มีมาตรการเสริม แรงให้กับ หน่วยงานภายในวิทยาลัยที่มีผลการประเมินคุณภาพระดับดีมาก

กลยุทธ์ที่ 10 เร่งรัดติดตามตรวจสอบการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา โดยการจัดประชุมสรุปผลก่อนปิดภาคการศึกษา และประชุมวางแผนเตรียมการก่อนเปิดภาคการศึกษา จัดระบบพัฒนาและปรับปรุงงานและภารกิจตามตัวบ่งชี้ให้อยู่ในระดับดีมากทุกตัวบ่งชี้สร้าง จัดทำเครื่องมือตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงาน พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน สอดคล้องกับสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ(2549) ที่ได้สรุปว่า การเร่งรัดติดตามตรวจสอบการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สงวน หอกคำ (2556) ที่พบว่ากลยุทธ์การประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย การพัฒนาระบบและกลไกในการดำเนินงานการยกระดับ กำกับติดตามการดำเนินงานตามระบบและกลไก เร่งรัดติดตามตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพ อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 11 ติดตามผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการสำรวจ ติดตามผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับแนวทางของ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2556) ที่ได้สรุปผลไว้ว่า ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้าย ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการได้งานทำหรือการศึกษาต่อ จัดระบบการให้ได้ข้อมูลภาวะการได้งานทำ และการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีรวุฒิ บุณยโสภณ (2553) ที่พบว่า มีการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพ มีการนำผลการวิจัยมาปรับปรุงงานและประเมินผลการทำงาน ตลอดจนนักเรียนนักศึกษาที่เรียนจบออกไปทำงาน

กลยุทธ์ที่ 12 สนับสนุนและต่อยอดความรู้ความสามารถผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา โดยการจัดโครงการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้มีความรู้และมีทักษะอาชีพที่หลากหลายเพิ่มขึ้น แบบ multi skill สอดคล้องกับสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ(2549) ได้นิยามว่าการประกันคุณภาพการศึกษา ว่าเป็นการสร้างความมั่นใจว่าคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนตลาดแรงงานและสังคมและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Newton (1999) ที่พบว่าการปรับปรุงคุณภาพสำหรับนักศึกษา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งกว่าการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากร เนื่องจากเป็นผลผลิตของสถาบัน

3. การประเมินกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะ กรรมการการอาชีวศึกษา ได้ผ่านการประเมินทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการบริหาร และด้านการพัฒนากลยุทธ์ เนื่องจากกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีกระบวนการขั้นตอนที่ถูกต้อง เหมาะสม มีความสอดคล้องของขั้นตอนการพัฒนา และแต่ละขั้นตอนดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรให้ความสำคัญและพิจารณานำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเผยแพร่ และกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อเสริมประสิทธิภาพประสิทธิผลการบริหารการประกันคุณภาพ

1.2 สถานศึกษาควรนำกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ โดยการกำหนดในแผนปฏิบัติการของวิทยาลัย เพื่อเสริมประสิทธิภาพประสิทธิผลการบริหารการประกันคุณภาพในปัจจุบันให้ดีขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ควรศึกษากลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการประกันคุณภาพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 สถานศึกษาแต่ละแห่ง ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนางานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพื่อนำผลจากการวิจัยไปใช้ในสถานศึกษานั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพ

2.3 การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ทดลองใช้กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น ดังนั้นควรมีการวิจัยเพื่อติดตาม ประเมินผลการนำกลยุทธ์การบริหารการประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิค ที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ต่อไป

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 – 3431

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2557a). **บัณฑิตล้นตลาดแรงงานปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้**. 16 สิงหาคม 2557, from http://www.kriengsak.com/node/970

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2557b). **วิเคราะห์ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย**. Retrieved 2 สิงหาคม 2557, from http://senior.eduzones.com/drkrieng/7005

ขัตติยา ด้วงสำราญ. (2552). **รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

จันทร เพชรบูรณ์. (2555). **กลยุทธ์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.

เฉลียว อยู่สีมารักษ์. (2556). **68 ปี อาชีวะไทย ก้าวไกลสู่อนาคต**. Retrieved 5 กรกฎาคม 2556, from http://www.matichon.co.th/matichon/view_news.php?newsid=01pra01190852&sectind=0131&day=2009-08-19

ธีรวุฒิ บุณยโสภณ. (2553). **แนวทางการพัฒนาการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีของประเทศไทยใน ทศวรรษหน้า**. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 95-100.

เนตร์พัณณา ยาวิราช. (2552). ภาวะผู้นำและผู้นำเชิงกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 7 ed.). กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.

ประภาส เกตุไทย. (2556). **การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาการบริหารการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.

วรนารถ แสงมณี. (2553). **องค์การ : ทฤษฎี การออกแบบและการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วันเพ็ญ บุรีสูงเนิน. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี. (2557). **รายงานสรุปผลจุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 369 แห่ง**. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. (2557). **จำนวนนักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ออนไลน์**. Retrieved 27 ตุลาคม 2557, 2557, from http://techno.vec.go.th/ประชาสัมพันธ์/รายละเอียดข่าว/tabid/766/ArticleId/400/

สงวน หอกคำ. (2556). **กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. *2542* และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553.** กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2551). **การจัดการเรียนแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2552). **แผนยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษา พ.ศ.2552-2561**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2555). **นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและ พัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). **รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีตามความต้องการของประเทศ** : กรณีศึกษาประเภทอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. (2556). **รายงานการจัดกลุ่มสถานศึกษาตามระดับคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2554-2555**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2549). **คู่มือการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2555). **มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. *2555* เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2556). **ผลการประชุมสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2554-2555** (Vol. อัดสำเนา). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา. (2552). **คู่มือการประกวดการจัดสถานที่เรียนรู้เทคโนโลยีเฉพาะทางอาชีวศึกษา**. กรุงเทพ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

สิริมนต์ นฤมลสิริ. (2555). **กลยุทธ์การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ. (2553). **การวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนภายหลังการประเมินภายนอกรอบแรก**. In 1 (Ed.), (Vol. 2000 เล่ม, pp. 404). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ภาษาต่างประเทศ

DuBrin, A. J. (1994). **Applying psychology individual and organization effectiveness**. New Jersey: Prentice Hall.

Hellriegel, D. Slocum, J. W., & Woodman, R. W. (1989). **Organizational Behavior**. Singapore: Asia Pte Ltd.

Kaufman, R., & Zahn, D. (1993). **Quality management plus: The continuous improvement of education**. Newbury Park: Corwin Press.

Lee, J. C. (2005). **Cronbach's Coefficient Alpha coated in Susan B Gerber Kristin Voelkl Finn Using Spss for Windows Data Analysis and Graphics** 2 nd ed. New York: Sprinker.

Manfred, T., & Jennifer, W. (2004). **Vocational education and training - key to the future**. Luxembourg: Office for official Publications of the European Communities.

Murgatroyd, S., & Morgan, C. (1994). **Total Quality Management and the School**. Philadelphia: Open University Press.

Newton, J. (1999**). An evaluation of the impact of external quality monitoring on a higher education college (1993 - 1998) Assessment & Evaluation in Higher Education**, *24*(2), 215 - 235.

Ziad Lutfi Altahayneh. (2014). **Implementation of Total Quality Management in Colleges of Physical Education in Jordan**. *5*(3), n/a.